Tekst ustawy przekazany do Senatu zgodnie z art. 52 regulaminu Sejmu

U S T A W A

z dnia 11 września 2019 r.

o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw[1), 2)]

Art. 1. W ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2018 r. poz. 2268 oraz z 2019 r. poz. 125, 534 i 1495) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, zwane dalej „Wodami Polskimi", ustala przebieg granic obszarów dorzeczy, granic regionów wodnych oraz granic zlewni, a także ewidencjonuje ich przebieg w systemie informacyjnym gospodarowania wodami.";

2) w art. 14 w ust. 6 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Wód Polskich – w sprawach decyzji, o których mowa w art. 76 ust. 2, art. 77 ust. 3, 8, 11 i 14, art. 166 ust. 5, art. 175 ust. 1, art. 176 ust. 4 i 9, art. 182 ust. 1, art. 199 ust. 4, art. 201 ust. 1, art. 202 ust. 1, art. 206 oraz w art. 343 ust. 2, 3 i 6;

2) dyrektor zarządu zlewni Wód Polskich – w sprawach decyzji, o których mowa w art. 80, art. 132, art. 135 ust. 1 pkt 1 i ust. 3, art. 226 ust. 4, art. 271 ust. 7, art. 272 ust. 19, art. 273 ust. 6, art. 275 ust. 15 i 19, art. 281 ust. 7, art. 310 ust. 7 oraz w art. 311 ust. 6;";

---

1) Niniejsza ustawa:
   1) w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącą ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (Dz. Urz. WE L 375 z 31.12.1991, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 68, Dz. Urz. UE L 284 z 31.10.2003, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 1, t. 4, str. 447 i Dz. Urz. UE L 31 z 21.11.2008, str. 1, z późn. zm.);
   2) wdraża dyrektywę Komisji (UE) 2017/845 z dnia 17 maja 2017 r. zmieniającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE w odniesieniu do przykładowych wykazów elementów branych pod uwagę przy opracowaniu strategii morskich (Dz. Urz. UE L 125 z 18.05.2017, str. 27).

2) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, ustawę z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej, ustawę z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu oraz ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

3) w art. 16:

a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) dobrym potencjale ekologicznym – rozumie się przez to taki potencjał silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych lub sztucznych jednolitych części wód powierzchniowych, który na podstawie klasyfikacji potencjału ekologicznego tych wód, dokonanej z uwzględnieniem definicji klasyfikacji tego potencjału określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 53 ust. 4, jest określony jako dobry;”,

b) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) dobrym stanie ekologicznym – rozumie się przez to taki stan jednolitych części wód powierzchniowych innych niż silnie zmienione jednolite części wód powierzchniowych lub sztuczne jednolite części wód powierzchniowych, który na podstawie klasyfikacji stanu ekologicznego tych wód, dokonanej z uwzględnieniem definicji klasyfikacji tego stanu określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 53 ust. 4, jest określony jako dobry;”,

c) pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) dobrym stanie wód powierzchniowych – rozumie się przez to stan jednolitych części wód powierzchniowych charakteryzujący się dobrym stanem chemicznym wód powierzchniowych oraz co najmniej dobrym stanem ekologicznym lub co najmniej dobrym potencjałem ekologicznym;”,

d) pkt 18 otrzymuje brzmienie:

„18) gatunku obcym – rozumie się przez to gatunek obcy w rozumieniu art. 3 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1143/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie działań zapobiegawczych i zaradczych w odniesieniu do wprowadzania i rozprzestrzeniania inwazyjnych gatunków obcych (Dz. Urz. UE L 317 z 04.11.2014, str. 35);”,

e) po pkt 30 dodaje się pkt 30a i 30b w brzmieniu:

„30a) nawozach – rozumie się przez to każdą substancję zawierającą związek azotu lub związki azotu rolniczo wykorzystywaną w celu zwiększenia

wzrostu roślinności, a także odchody zwierzęce, pozostałości z gospodarstw rybackich oraz osady ściekowe;

30b) nawozach naturalnych – rozumie się przez to nawozy pochodzące od zwierząt gospodarskich – obornik, gnojówka, gnojowica, pomiot ptasi, przeznaczone do rolniczego wykorzystania, w tym również w formie przetworzonej:

a) nawóz naturalny płynny:

- gnojowica – mieszanina kału i moczu zwierząt z domieszką wody,
- gnojówka – odciek z obornika (przefermentowany mocz zwierząt),

b) nawóz naturalny stały:

- obornik – mieszanina kału i moczu zwierząt wraz ze ściółką, w szczególności słomą, trocinami lub korą,
- pomiot ptasi – odchody drobiu z bezściołowego systemu utrzymywania zwierząt gospodarskich;";

4) w art. 17 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w art. 105b ust. 6, art. 108 ust. 1, 2, 5 i 6, art. 109 ust. 1 i 13, art. 109a, art. 282 ust. 8 i 9, art. 283 ust. 4 i 5, art. 284–287, art. 289, art. 296 ust. 1, 4, 7, 8, 10 i 12–16, art. 300 ust. 1, art. 304 ust. 1 pkt 2, art. 400 ust. 9 oraz art. 416 ust. 4 – wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.";

5) w art. 33 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zwykłe korzystanie z wód służy zaspokojeniu potrzeb własnego gospodarstwa domowego lub własnego gospodarstwa rolnego.";

6) w art. 34:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) użytkowanie wody znajdującej się w stawach i rowach;",

b) uchyla się pkt 9,

c) pkt 12 i 13 otrzymują brzmienie:

„12) korzystanie z wód do nawadniania gruntów lub upraw, a także na potrzeby działalności rolniczej w rozumieniu art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1256 i 1309), w ilości większej niż średniorocznie 5 m^3 na dobę;

13) korzystanie z wód na potrzeby działalności gospodarczej, innej niż działalność rolnicza w rozumieniu art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym;”,

d) pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) chów lub hodowlę ryb oraz innych organizmów wodnych w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących, przeznaczonych na te cele.”,

e) uchyla się pkt 16;

7) w art. 45 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organizator jest obowiązany oznakować odpowiednio kąpielisko albo miejsce okazjonalnie wykorzystywane do kąpieli.”;

8) w art. 53 w ust. 4 w pkt 8 w lit. b kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) sposób oceny stopnia osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57 i art. 61.”;

9) w art. 55 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Cele środowiskowe rozumiane jako osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu wód podziemnych, w tym dobrego stanu ilościowego wód podziemnych i dobrego stanu chemicznego wód podziemnych, dobrego stanu wód powierzchniowych, w tym co najmniej dobrego stanu ekologicznego lub co najmniej dobrego potencjału ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego wód powierzchniowych, lub norm i celów wynikających z przepisów, na podstawie których zostały utworzone obszary chronione, a także zapobieganie ich pogorszeniu, w szczególności w odniesieniu do ekosystemów wodnych i innych ekosystemów zależnych od wód, określa się dla:”;

10) w art. 77:

a) w ust. 1:

– w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) gromadzenia ścieków, nawozów naturalnych, środków chemicznych, a także innych substancji lub materiałów, które mogą zanieczyścić wody, oraz prowadzenia przetwarzania odpadów, w szczególności ich składowania,”,

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) pobierania z wód powierzchniowych wody bezpośrednio do opryskiwaczy rolniczych oraz mycia opryskiwaczy rolniczych i

sprzętu do aplikacji nawozów, oraz wylewania wody z ich mycia w odległości mniejszej niż 25 m od brzegu zbiorników wodnych, jezior, cieków naturalnych, rowów, kanałów, ujęć wody, jeżeli nie ustanowiono strefy ochronnej na podstawie art. 135 ust. 1;”,

– w pkt 7 w lit. e kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. f w brzmieniu:

„f) używanych do slipowania łodzi, w miejscach do tego wyznaczonych.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do wniosku o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 3, dołącza się charakterystykę planowanych działań i ich wpływu na jakość wód w przypadku wystąpienia powodzi wraz z ich podstawowymi danymi technicznymi i opisem planowanej technologii robót, mapę sytuacyjno–wysokościową pochodzącą z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, kopię tej mapy potwierdzoną przez wnioskodawcę za zgodność z oryginałem albo inną mapę sytuacyjno–wysokościową, z naniesionym schematem planowanych obiektów lub robót oraz opis instalacji i urządzeń służących do gromadzenia ścieków, nawozów naturalnych, środków chemicznych, a także innych substancji lub materiałów, które mogą zanieczyścić wody, oraz do prowadzenia przetwarzania odpadów, w szczególności ich składowania.”;

11) w art. 89 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Gminy przedkładają Wodom Polskim corocznie, nie później niż do dnia 28 lutego, sprawozdania z realizacji krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych za rok ubiegły, zawierające informacje o:”;

12) art. 91 otrzymuje brzmienie:

„Art. 91. Wody Polskie przedkładają ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej corocznie, w terminie do dnia 30 czerwca, sprawozdanie z realizacji krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych.”;

13) użyte w art. 102 ust. 1, art. 103 ust. 2 pkt 5, art. 104 ust. 2 pkt 1 lit. d, i, j oraz m, art. 105, art. 109 ust. 4 pkt 2 i ust. 5 pkt 2 i art. 478 pkt 6 lit. c w różnym przypadku wyrazy „odchody zwierzęce” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „nawozy naturalne”;

14) w art. 102 w ust. 2:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a–1c w brzmieniu:

„1a) działce rolnej – rozumie się przez to działkę rolną w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 5 lutego 2015 r. o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1312);

1b) produktach pofermentacyjnych – rozumie się przez to płynne lub stałe substancje organiczne powstające w wyniku procesu produkcji biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r. poz. 2389, z późn. zm.[3)]);

1c) terenach o dużym nachyleniu – rozumie się przez to stok o nachyleniu większym niż 10%, co oznacza wzrost pochylenia terenu o 1 m na długości 10 m;”,

b) uchyla się pkt 2;

15) w art. 104 w ust. 2 w pkt 1 w lit. m średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. n oraz o w brzmieniu:

„n) określenie odległości, w jakich nie stosuje się nawozów w pobliżu wód powierzchniowych, w tym na terenach o dużym nachyleniu, w zależności od rodzaju stosowanego nawozu, występowania uprawy roślin, rodzaju wód powierzchniowych oraz sposobu stosowania nawozu,

o) warunki przechowywania kiszonek;”;

16) po art. 104 dodaje się art. 104a w brzmieniu:

„Art. 104a. 1. Stosowanie nawozów odbywa się zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 106 ust. 4, a w przypadku podmiotów, które opracowały plan nawożenia azotem, również zgodnie z tym planem.

2. Przechowywanie nawozów naturalnych i kiszonek odbywa się w warunkach bezpiecznych dla środowiska, zapobiegających przedostawaniu się odcieków do wód i gruntu oraz zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 106 ust. 4.”;

[3)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 2245 oraz z 2019 r. poz. 42, 60, 730, 1495 i 1524.

17) po art. 105 dodaje się art. 105a–105c w brzmieniu:

„Art. 105a. 1. Podmioty prowadzące produkcję rolną oraz podmioty prowadzące działalność, o której mowa w art. 102 ust. 1, które:

1) prowadzą chów lub hodowlę drobiu powyżej 40 000 stanowisk lub chów lub hodowlę świń powyżej 2000 stanowisk dla świń o wadze ponad 30 kg lub 750 stanowisk dla macior,

2) posiadają gospodarstwo rolne o powierzchni powyżej 100 ha użytków rolnych, uprawiają uprawy intensywne na gruntach ornych na powierzchni powyżej 50 ha lub utrzymują obsadę większą niż 60 dużych jednostek przeliczeniowych (DJP), według stanu średniorocznego,

3) nabywają nawóz naturalny lub produkt pofermentacyjny do bezpośredniego rolniczego wykorzystania w celu nawożenia lub poprawy właściwości gleby od podmiotu importującego nawóz naturalny lub produkt pofermentacyjny z terytoriów państw trzecich lub od podmiotu prowadzącego działalność, o której mowa w pkt 1

– są obowiązane do opracowania planu nawożenia azotem.

2. Plan nawożenia azotem opracowuje się w terminie pozwalającym na prawidłowe i bezpieczne stosowanie nawozów, nie później niż do dnia rozpoczęcia stosowania nawozów.

3. Plan nawożenia azotem zawiera rozplanowanie stosowania nawozów na poszczególnych działkach rolnych w gospodarstwie rolnym, z uwzględnieniem potrzeb pokarmowych roślin w warunkach danego siedliska.

4. Podmioty prowadzące działalność, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, mogą zbywać, w tym przekazywać, nawozy naturalne lub produkty pofermentacyjne wyłącznie na podstawie umowy zawartej w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

5. Umowę, o której mowa w ust. 4, strony przechowują przez co najmniej 3 lata od dnia jej wygaśnięcia.

6. Podmiot prowadzący działalność, o której mowa w ust. 1 pkt 1, może zbyć do 30% gnojówki i gnojowicy do bezpośredniego rolniczego wykorzystania, a pozostałą ilość przeznaczyć we własnym zakresie lub przekazać innemu podmiotowi do produkcji biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii lub zagospodarować na działkach rolnych, których jest posiadaczem i na których prowadzi uprawę roślin.

7. Podmioty prowadzące działalność, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, które nie stosują nawozów naturalnych lub produktów pofermentacyjnych na działkach rolnych, których są posiadaczami, nie opracowują planu nawożenia azotem.

8. Podmiot, który jest obowiązany do opracowania planu nawożenia azotem, stosuje nawozy w dawkach nieprzekraczających dawek określonych w tym planie.

9. Plan nawożenia azotem przechowuje się w gospodarstwie rolnym przez 3 lata od dnia zakończenia stosowania nawozów na podstawie tego planu.

Art. 105b. 1. Podmiot prowadzący działalność, o której mowa w art. 105a ust. 1 pkt 1, jest obowiązany do uzyskania pozytywnej opinii okręgowej stacji chemiczno-rolniczej, zwanej dalej „okręgową stacją", o planie nawożenia azotem – nie później niż do dnia rozpoczęcia stosowania nawozów.

2. Okręgowa stacja wydaje opinię o planie nawożenia azotem, za którą pobiera opłatę nie wyższą niż 400 zł dla gospodarstwa rolnego.

3. Górna jednostkowa stawka opłaty za wydanie opinii o planie nawożenia azotem wynosi 20 zł dla każdej działki rolnej.

4. Opłata za wydanie opinii o planie nawożenia azotem stanowi dochód budżetu państwa.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość jednostkowej stawki opłaty za wydanie opinii o planie nawożenia azotem dla poszczególnej działki rolnej oraz termin i sposób uiszczania tej opłaty, biorąc pod uwagę koszty ponoszone przez okręgową stację przy wydawaniu opinii o planie nawożenia azotem, potrzeby pokarmowe roślin w warunkach danego siedliska oraz zapewniając powszechnie dostępny system płatności.

6. Podmiot prowadzący działalność, o której mowa w art. 105a ust. 1 pkt 1, doręcza kopię planu nawożenia azotem wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta oraz właściwemu organowi Inspekcji Ochrony Środowiska, właściwym ze względu na miejsce stosowania nawozów, wraz z kopią pozytywnej opinii okręgowej stacji o tym planie, nie później niż do dnia rozpoczęcia stosowania nawozów.

Art. 105c. 1. Podmioty prowadzące produkcję rolną oraz podmioty prowadzące działalność, o której mowa w art. 102 ust. 1, które nie są obowiązane do opracowania planu nawożenia azotem, stosują nawozy w dawkach nieprzekraczających maksymalnych dawek nawozów azotowych dla upraw w

plonie głównym określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 106 ust. 4 dla plonów uzyskiwanych w warunkach uregulowanego odczynu gleby, zbilansowanego nawożenia azotem, fosforem i potasem i stosowania integrowanej ochrony roślin.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, mogą opracować plan nawożenia azotem. W takim przypadku stosuje się przepisy art. 105a ust. 2, 3, 8 i 9.”;

18) w art. 108 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwy organ Inspekcji Ochrony Środowiska dokonuje kontroli:

1) stosowania programu działań,

2) spełnienia obowiązku posiadania planu nawożenia azotem,

3) stosowania nawozów zgodnie z planem nawożenia azotem

– przez podmioty prowadzące produkcję rolną oraz podmioty prowadzące działalność, o której mowa w art. 102 ust. 1.”;

19) w art. 109:

a) w ust. 4:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) stosowanie nawozów niezgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 106 ust. 4 lub z planem nawożenia azotem;”,

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) brak planu nawożenia azotem.”,

b) w ust. 5:

– w pkt 1 po wyrazach „art. 106 ust. 4” dodaje się wyrazy „lub z planem nawożenia azotem”,

– w pkt 4 skreśla się wyrazy „, jeżeli jest wymagany zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 106 ust. 4”;

20) po art. 109 dodaje się art. 109a w brzmieniu:

„Art. 109a. 1. Jeżeli podmiot prowadzący działalność, o której mowa w art. 105a ust. 1 pkt 1, nie posiada pozytywnej opinii o planie nawożenia azotem albo posiada plan nawożenia azotem opracowany niezgodnie z art. 105a ust. 3, właściwy organ Inspekcji Ochrony Środowiska, w drodze decyzji, nakazuje usunięcie uchybień w wyznaczonym terminie.

2. W przypadku nieusunięcia uchybień w wyznaczonym terminie właściwy organ Inspekcji Ochrony Środowiska, w drodze decyzji, wstrzymuje prowadzenie chowu lub hodowli zwierząt, o których mowa w art. 105a ust. 1 pkt 1, z

uwzględnieniem wymogu zachowania dobrostanu zwierząt oraz potrzeby bezpiecznego dla środowiska zakończenia prowadzenia chowu lub hodowli zwierząt.

3. Właściwy organ Inspekcji Ochrony Środowiska zezwala, na wniosek podmiotu prowadzącego działalność, o której mowa art. 105a ust. 1 pkt 1, w drodze decyzji, na ponowne podjęcie prowadzenia chowu lub hodowli zwierząt, jeżeli podmiot ten usunął naruszenia stanowiące podstawę do wydania decyzji wstrzymującej prowadzenie chowu lub hodowli zwierząt, o których mowa w art. 105a ust. 1 pkt 1.”;

21) art. 126 otrzymuje brzmienie:

„Art. 126. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, wzory tablic informacyjnych, o których mowa w art. 125 oraz w art. 129 ust. 2, w tym ich rozmiar, kształt, kolor, wzór i wielkość napisu, kierując się potrzebą zapewnienia widoczności i czytelności tablicy informacyjnej.”;

22) w art. 150:

a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) analizę podstawowych cech i właściwości wód morskich i obecnego stanu środowiska wód morskich, obejmującą w szczególności charakterystykę:

a) grup gatunków ptaków, ssaków, gadów i ryb morskich dla regionu Morza Bałtyckiego, zawierającą przestrzenne i czasowe zróżnicowanie dla danego gatunku lub populacji danego gatunku w zakresie:

– rozmieszczenia, liczebności lub biomasy,
– struktury pod względem wielkości, wieku i płci,
– wskaźników płodności, przeżycia i śmiertelności lub obrażeń,
– zachowania, w tym przemieszczania się i migracji,
– siedliska gatunku, biorąc pod uwagę zakres i przydatność,
– składu gatunkowego danej grupy ptaków, ssaków, gadów lub ryb morskich,

b) ogólnych typów siedlisk w słupie wody (siedlisk pelagicznych) i na dnie morskim (siedlisk bentosowych) lub innych typów siedlisk, z uwzględnieniem związanych z nimi biocenoz w całym regionie Morza Bałtyckiego dla każdego typu siedliska w zakresie:

– rozmieszczenia siedliska i jego zasięgu, a w przypadku gdy jest to możliwe – również objętości siedliska,
– zmian przestrzennych i czasowych składu gatunkowego, liczebności lub biomasy,
– struktury wielkościowej i wiekowej gatunku danego siedliska – w przypadku gdy jest to możliwe do określenia,
– charakterystyki fizycznej, hydrologicznej i chemicznej,
– stężenia chlorofilu „a” oraz częstotliwości i zasięgu przestrzennego zakwitu planktonu – w przypadku siedlisk pelagicznych,

c) struktury, funkcji i procesów ekosystemów, w tym łańcuchów pokarmowych, obejmującą właściwości fizyczne, hydrologiczne, chemiczne, biologiczne oraz funkcje i procesy zawierające przestrzenne i czasowe zmiany w zakresie:
– temperatury i zlodzenia wody,
– hydrologii – układy falowania i prądów morskich, wypływanie wód głębinowych, mieszanie wody, czas wymiany wody, dopływ wody słodkiej, poziom morza,
– batymetrii,
– zmętnienia wody – ładunki mułu lub osadów, przezroczystość wody, rozchodzenia się dźwięku,
– substratu i morfologii dna morskiego,
– zasolenia wody, substancji biogennych – azotu lub fosforu, węgla organicznego, gazów rozpuszczonych – pCO_2, O_2, a także poziomu pH,
– powiązań między siedliskami i gatunkami ptaków, ssaków, gadów i ryb morskich,
– struktury biocenoz pelagiczno-bentosowych,
– produktywności ekosystemów;

2) analizę dominujących presji i oddziaływań na wody morskie, w tym presji i oddziaływań antropogenicznych, obejmującą skutki kumulacyjne i synergiczne oraz uwzględniającą odpowiednie oceny wykonywane na podstawie przepisów ustawy oraz przepisów odrębnych;”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Na potrzeby opracowania analizy, o której mowa w ust. 1 pkt 2, sporządza się:

1) zestawienie dominujących presji antropogenicznych pochodzenia lądowego na wody morskie, zawierające w szczególności wykaz presji i oddziaływań w zakresie:
   a) wprowadzania substancji biogennych – źródła rozproszone, źródła punktowe, depozycja atmosferyczna,
   b) wprowadzania materii organicznej – źródła rozproszone i źródła punktowe,
   c) wprowadzania innych substancji niż biogenne, w tym substancji syntetycznych, substancji niesyntetycznych, radionuklidów – źródła rozproszone, źródła punktowe, depozycja atmosferyczna, poważne zdarzenia,
   d) dopływu wody – źródła punktowe, w tym solanka,
   e) wprowadzania drobnoustrojów patogennych,
   f) wprowadzania lub rozprzestrzeniania się gatunków obcych;
2) zestawienie dominujących presji antropogenicznych pochodzenia morskiego na wody morskie wynikających z działalności rybackiej, zawierające w szczególności wykaz presji i oddziaływań w zakresie:
   a) wprowadzania gatunków genetycznie zmodyfikowanych i przemieszczania gatunków rodzimych,
   b) utraty lub zmiany naturalnych biocenoz, spowodowanych hodowlą gatunków zwierząt lub uprawą gatunków roślin,
   c) eksploatacji, śmiertelności lub szkód w obrębie dzikich gatunków, wynikających w szczególności z prowadzenia połowów komercyjnych lub rekreacyjnych;
3) zestawienie dominujących presji antropogenicznych pochodzenia morskiego na wody morskie, zawierające w szczególności wykaz presji i oddziaływań w zakresie:
   a) tymczasowych lub odwracalnych zaburzeń fizycznych dna morskiego,
   b) niepokojenia gatunków, w szczególności w miejscach lęgu, odpoczynku lub żerowania, spowodowanego obecnością człowieka,

c) wprowadzania lub rozprzestrzeniania się gatunków obcych,

d) strat fizycznych spowodowanych trwałymi zmianami podłoża dna morskiego lub morfologii oraz eksploatacją substratu dna morskiego,

e) zmian warunków hydrologicznych,

f) wprowadzania odpadów stałych, w tym mikrodrobin,

g) występowania hałasu związanego z działalnością człowieka – impulsowego i ciągłego,

h) innych źródeł energii niż hałas, o którym mowa w lit. g, w szczególności pola elektromagnetycznego, światła i ciepła.”,

c) uchyla się ust. 4,

d) dodaje się ust. 6–10 w brzmieniu:

„6. Przy opracowaniu analizy, o której mowa w ust. 1 pkt 2, uwzględnia się następujące sposoby użytkowania środowiska morskiego oraz działalności człowieka w środowisku morskim lub mające wpływ na środowisko morskie:

1) w zakresie fizycznej zmiany struktury rzek, linii brzegowej i dna morskiego:

a) zajmowanie gruntów,

b) regulacja wód i inne zmiany przebiegu cieków wodnych,

c) ochrona brzegów morskich oraz ochrona przed powodzią,

d) konstrukcje morskie inne niż służące do wydobywania ropy naftowej lub gazu lub wykorzystywania źródeł energii odnawialnej,

e) zmiana morfologii dna morskiego, w szczególności w wyniku pogłębiania i klapowania urobku;

2) w zakresie eksploatacji nieożywionych zasobów naturalnych:

a) eksploatację minerałów, w tym skał, rud metali, żwiru, piasku lub muszli,

b) wydobycie ropy naftowej i gazu ziemnego, z uwzględnieniem infrastruktury,

c) pozyskiwanie soli,

d) pozyskiwanie wody;

3) w zakresie wytwarzania energii:

a) wytwarzanie energii odnawialnej – energia wiatru, fal i pływów, z uwzględnieniem infrastruktury,

b) wytwarzanie energii ze źródeł nieodnawialnych,

c) przesyłanie energii elektrycznej i łączność, w szczególności za pomocą podmorskich kabli;

4) w zakresie eksploatacji żywych zasobów:

a) komercyjny lub rekreacyjny połów ryb oraz komercyjne i rekreacyjne zbieranie skorupiaków,

b) przetwórstwo ryb i skorupiaków,

c) pozyskiwanie roślin morskich,

d) polowanie i zbieranie w innych celach;

5) w zakresie hodowli żywych zasobów:

a) akwakultura morska, z uwzględnieniem służącej jej infrastruktury,

b) akwakultura słodkowodna,

c) rolnictwo,

d) leśnictwo;

6) w zakresie transportu:

a) infrastruktura transportowa,

b) transport morski,

c) transport lotniczy,

d) transport lądowy;

7) w zakresie użytkowania miejskiego i przemysłowego:

a) użytkowanie miejskie,

b) użytkowanie przemysłowe,

c) przetwarzanie, w tym unieszkodliwianie, odpadów;

8) w zakresie turystki i wypoczynku:

a) infrastruktura na potrzeby turystyki i wypoczynku,

b) działalność w dziedzinie turystyki i wypoczynku;

9) w zakresie bezpieczeństwa i obrony – operacje wojskowe w środowisku morskim lub mające wpływ na środowisko morskie prowadzone na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej, ze wskazaniem rodzaju działalności;

10) w zakresie edukacji i badań naukowych – badania naukowe, analizy oraz działania edukacyjne.

7. Na potrzeby opracowania analizy, o której mowa w ust. 1 pkt 2, uwzględnia się następujące parametry:

1) intensywność presji i oddziaływań antropogenicznych na wody morskie;
2) przestrzenne i czasowe zróżnicowanie presji i oddziaływań antropogenicznych w środowisku morskim oraz, w stosownych przypadkach – źródła tych presji.

8. W przypadku przygotowania ocen oddziaływania presji antropogenicznych na środowisko morskie należy uwzględnić odpowiednie elementy ekosystemu, o których mowa w ust. 1 pkt 1, i odpowiadające im parametry.

9. Analiza, o której mowa w ust. 1 pkt 2, uwzględnia poziomy presji antropogenicznych w środowisku morskim oraz, w stosownych przypadkach, wielkości tych presji wprowadzane ze źródeł lądowych lub atmosferycznych do środowiska morskiego.

10. Przy opracowaniu analizy, o której mowa w ust. 1 pkt 3, uwzględnia się sposoby użytkowania i działalności człowieka w środowisku morskim lub mające wpływ na środowisko morskie, o których mowa w ust. 6 pkt 1 lit. c–e, pkt 2, pkt 3 lit. a oraz c, pkt 4, pkt 5 lit. a, pkt 6, pkt 7 lit. c, pkt 8 oraz pkt 10.”;

23) w art. 151:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wstępną ocenę stanu środowiska wód morskich opracowuje właściwy organ Inspekcji Ochrony Środowiska w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ministrem właściwym do spraw rybołówstwa oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej.”,

b) w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Właściwy organ Inspekcji Ochrony Środowiska informuje organy właściwe do opracowania analiz, o których mowa w art. 150 ust. 1 pkt 2 i 3, oraz sporządzenia zestawień, o których mowa w art. 150 ust. 3, o przystąpieniu do opracowania wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Analizę, o której mowa w art. 150 ust. 1 pkt 2, opracowuje minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej oraz ministrem właściwym do spraw rybołówstwa oraz przekazuje wraz z danymi i informacjami wykorzystanymi

do jej opracowania oraz uzyskanymi przy jej opracowaniu właściwemu organowi Inspekcji Ochrony Środowiska.”,

d) ust. 4–6 otrzymują brzmienie:

„4. Zestawienie, o którym mowa w art. 150 ust. 3 pkt 1, sporządza minister właściwy do spraw gospodarki wodnej i przekazuje wraz z danymi i informacjami wykorzystanymi do jego opracowania oraz uzyskanymi przy jego opracowaniu ministrowi właściwemu do spraw gospodarki morskiej.

5. Zestawienie, o którym mowa w art. 150 ust. 3 pkt 2, sporządza minister właściwy do spraw rybołówstwa i przekazuje wraz z danymi i informacjami wykorzystanymi do jego opracowania oraz uzyskanymi przy jego opracowaniu ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej.

6. Zestawienie, o którym mowa w art. 150 ust. 3 pkt 3, sporządza minister właściwy do spraw gospodarki morskiej i przekazuje wraz z danymi i informacjami wykorzystanymi do jego opracowania oraz uzyskanymi przy jego opracowaniu ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej.”,

e) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Właściwy organ Inspekcji Ochrony Środowiska uzgadnia zakres i sposób uwzględnienia uwag do projektu wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ministrem właściwym do spraw rybołówstwa i ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej.”,

f) ust. 14 otrzymuje brzmienie:

„14. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, minister właściwy do spraw rybołówstwa i minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przeprowadzają przegląd i w razie potrzeby aktualizację odpowiednio analiz, o których mowa w art. 150 ust. 1 pkt 2 i 3, oraz zestawień, o których mowa w art. 150 ust. 3, i przekazują ich wyniki wraz z danymi i informacjami wykorzystanymi do dokonania ich aktualizacji oraz uzyskanymi przy ich aktualizacji właściwemu organowi Inspekcji Ochrony Środowiska, nie później niż na 5 miesięcy przed terminem przeprowadzenia przeglądu wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich.”;

24) w art. 154:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Projekt zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich opracowuje właściwy organ Inspekcji Ochrony Środowiska w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej oraz ministrem właściwym do spraw rybołówstwa.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Właściwy organ Inspekcji Ochrony Środowiska uzgadnia zakres i sposób uwzględnienia uwag do projektu zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej oraz ministrem właściwym do spraw rybołówstwa.”;

25) w art. 157:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Projekt zestawu celów środowiskowych dla wód morskich opracowują Wody Polskie w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej oraz ministrem właściwym do spraw rybołówstwa.”,

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. W terminie 21 dni od dnia zamieszczenia projektu zestawu celów środowiskowych dla wód morskich na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu zapewniającego obsługę ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej zainteresowani mogą składać uwagi, w formie pisemnej albo elektronicznej, do ustaleń zawartych w projekcie tego dokumentu.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej uzgadnia zakres i sposób uwzględnienia uwag do projektu zestawu celów środowiskowych dla wód morskich z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej oraz ministrem właściwym do spraw rybołówstwa.”;

26) w art. 159 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W celu zapewnienia koordynacji zarządzania, o której mowa w ust. 1 pkt 8, Wody Polskie współpracują z Ministrem Obrony Narodowej, ministrem właściwym do spraw gospodarki, ministrem właściwym do spraw gospodarki

wodnej, ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ministrem właściwym do spraw rolnictwa, ministrem właściwym do spraw rybołówstwa, ministrem właściwym do spraw środowiska, ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz ministrem właściwym do spraw zdrowia.”;

27) w art. 161:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Projekt programu ochrony wód morskich opracowują Wody Polskie w uzgodnieniu z Ministrem Obrony Narodowej, ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, ministrem właściwym do spraw gospodarki, ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ministrem właściwym do spraw rolnictwa, ministrem właściwym do spraw rybołówstwa, ministrem właściwym do spraw środowiska, ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz ministrem właściwym do spraw zdrowia.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej uzgadnia zakres i sposób uwzględnienia uwag do projektu programu ochrony wód morskich z Ministrem Obrony Narodowej, ministrem właściwym do spraw gospodarki, ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ministrem właściwym do spraw rolnictwa, ministrem właściwym do spraw rybołówstwa, ministrem właściwym do spraw środowiska, ministrem właściwym do spraw wewnętrznych i ministrem właściwym do spraw zdrowia.”;

28) w art. 163 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wody Polskie zapewniają, w zakresie swojej właściwości, ochronę ludności i mienia przed powodzią wywołaną przez wody publiczne stanowiące własność Skarbu Państwa, o których mowa w art. 212 ust. 1 pkt 1.”;

29) w art. 166 uchyla się ust. 13 i 13a;

30) w art. 184 w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) działania służące przeciwdziałaniu skutkom suszy.”;

31) w art. 188:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Na wniosek właściciela urządzenia wodnego organ właściwy w sprawach pozwoleń wodnoprawnych na wykonywanie urządzeń wodnych, w drodze decyzji, dokonuje podziału kosztów utrzymywania urządzeń wodnych, o których mowa w ust. 2.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Organ właściwy w sprawach pozwoleń wodnoprawnych na wykonywanie urządzeń wodnych, w drodze decyzji, stwierdza wygaśnięcie decyzji, o której mowa w ust. 3, jeżeli stwierdzi trwałe ustanie odnoszenia korzyści z urządzeń wodnych.”;

32) w art. 189 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W ramach realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 4, budowle piętrzące stanowiące własność Skarbu Państwa, zaliczone na podstawie przepisów w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle hydrotechniczne i ich usytuowanie, wydanych na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2019 r. poz. 1186, 1309, 1524, 1696, 1712 i …) – do I lub II klasy, poddaje się badaniom i pomiarom pozwalającym opracować ocenę stanu technicznego i stanu bezpieczeństwa dla tych budowli, wykonywanym przez państwową służbę do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących.”;

33) w art. 190:

a) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Organ właściwy w sprawach pozwoleń wodnoprawnych na wykonywanie urządzeń wodnych może wydać decyzję o legalizacji urządzenia wodnego, jeżeli lokalizacja tego urządzenia nie narusza:”,

b) ust. 13 i 14 otrzymują brzmienie:

„13. Jeżeli właściciel urządzenia wodnego nie wystąpił z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, lub nie uzyskał decyzji o legalizacji urządzenia wodnego, organ właściwy w sprawach pozwoleń wodnoprawnych na wykonywanie urządzeń wodnych nakłada na właściciela tego urządzenia, w drodze decyzji, obowiązek likwidacji urządzenia, ustalając warunki i termin wykonania tego obowiązku.

14. Jeżeli właściciel urządzenia wodnego nie uzyskał decyzji o legalizacji urządzenia wodnego, a likwidacja urządzenia jest niemożliwa ze względów technicznych lub ekonomicznych, organ właściwy w sprawach pozwoleń wodnoprawnych na wykonywanie urządzeń wodnych może nałożyć na właściciela tego urządzenia, w drodze decyzji, obowiązek wykonania urządzeń zapobiegających szkodom.”;

34) w art. 191:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku nienależytego utrzymywania urządzenia wodnego, którego następstwem jest zmiana funkcji tego urządzenia lub szkodliwe oddziaływanie tego urządzenia na wody lub grunty, organ właściwy w sprawach pozwoleń wodnoprawnych na wykonywanie urządzeń wodnych z urzędu lub na wniosek, mając na uwadze, że korzystanie z wód nie może powodować pogorszenia stanu wód i ekosystemów od nich zależnych, marnotrawstwa wody lub energii wody, a także nie może wyrządzać szkód, może, w drodze decyzji, nakazać właścicielowi tego urządzenia przywrócenie poprzedniej funkcji tego urządzenia, wykonanie urządzeń zapobiegających szkodom lub likwidację szkód.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli określenie funkcji urządzenia wodnego, o którym mowa w ust. 1, nie jest możliwe, organ właściwy w sprawach pozwoleń wodnoprawnych na wykonywanie urządzeń wodnych, mając na uwadze, że korzystanie z wód nie może powodować pogorszenia stanu wód i ekosystemów od nich zależnych, marnotrawstwa wody lub energii wody, a także nie może wyrządzać szkód, może, w drodze decyzji, określić na nowo funkcję tego urządzenia oraz nakazać jego odbudowę albo likwidację.”;

35) w art. 194:

a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Ewidencje, o których mowa w ust. 2, udostępnia się do wglądu nieodpłatnie.

4b. Wyszukiwanie danych zawartych w ewidencjach, o których mowa w ust. 2, sporządzanie kopii dokumentów oraz ich przesyłanie odbywa się na podstawie przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”,

b) w ust. 7 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) sposób prowadzenia ewidencji, o których mowa w ust. 2;

2) rodzaj wydatków i rodzaj infrastruktury oraz prac wykonywanych na śródlądowych drogach wodnych objętych ewidencją, o której mowa w ust. 2 pkt 2;”;

36) w art. 196 uchyla się ust. 16–18;

37) w art. 212:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) Wody Polskie – w stosunku do śródlądowych wód płynących oraz wód podziemnych;”,

– uchyla się pkt 3,

b) uchyla się ust. 3 i 4;

38) w art. 217:

a) w ust. 13 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Skarbowi Państwa przysługuje prawo pierwokupu w przypadku sprzedaży nieruchomości obejmującej grunt pod śródlądowymi wodami stojącymi.”,

b) ust. 17 otrzymuje brzmienie:

„17. Z chwilą złożenia oświadczenia nieruchomość staje się własnością Skarbu Państwa. Starosta wysyła sprzedającemu oświadczenie w formie aktu notarialnego o wykonaniu prawa pierwokupu przesyłką poleconą nadaną za potwierdzeniem odbioru w placówce pocztowej operatora pocztowego w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, a następnie publikuje na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej starostwa powiatowego. Uważa się, że sprzedający zapoznał się z treścią oświadczenia starosty o wykonaniu prawa pierwokupu z chwilą jego publikacji na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej starostwa powiatowego.”,

c) ust. 20 otrzymuje brzmienie:

„20. Starosta realizuje zadania, o których mowa w ust. 11–14, 16 i 17, jako zadania z zakresu administracji rządowej.”;

39) w art. 219:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, wydaje się na wniosek Wód Polskich, właściciela nieruchomości przyległej do wód lub właściciela nieruchomości znajdującej się pod wodą, której dotyczy wniosek o ustalenie charakteru wód.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Zawiadomienia o wydanych decyzjach ustalających charakter wód oraz innych czynnościach podejmowanych w postępowaniu w sprawie ustalenia charakteru wód doręcza się wnioskodawcy oraz Wodom Polskim, a w przypadku gdy wnioskodawcą są Wody Polskie – wyłącznie Wodom Polskim.

2b. Strony postępowania o ustalenie charakteru wód, inne niż wnioskodawca oraz Wody Polskie, ustalone na podstawie ewidencji gruntów i budynków zawiadamia się o decyzjach i czynnościach, o których mowa w ust. 2a, w formie publicznego obwieszczenia, zamieszczanego na okres 60 dni na tablicy ogłoszeń urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej oraz na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu obsługującego ten organ.”,

c) w ust. 3:

– w pkt 1:

– – lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) opis elementów hydromorfologicznych wód, w tym:

– reżimu hydrologicznego,

– ciągłości wód,

– warunków morfologicznych, ”,

– – uchyla się lit. b oraz c,

– – w lit. d na końcu średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e oraz f w brzmieniu:

„e) imię i nazwisko oraz adres albo nazwę i siedzibę wnioskodawcy, a w przypadku gdy wnioskodawcą jest właściciel gruntu przyległego do wód – dokumenty potwierdzające tytuł prawny wnioskodawcy do nieruchomości przyległych do wód objętych wnioskiem,

f) wykaz właścicieli nieruchomości przyległych do wód, których dotyczy wniosek o ustalenie charakteru wód, ujawnionych w ewidencji gruntów i budynków;”,

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) część graficzną obejmującą mapę sytuacyjno-wysokościową pobraną z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego lub inną

mapę uwierzytelnioną przez organ prowadzący ten zasób, obrazującą przebieg wód od źródeł do ujścia, w skali 1:500, 1:1000 lub 1:2000 oraz uwzględniające wyniki pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych.”,

d) dodaje się ust. 5–7 w brzmieniu:

„5. W przypadku gdy w dniu wszczęcia postępowania w sprawie ustalenia charakteru wód ewidencja gruntów i budynków nie zawiera danych umożliwiających ustalenie stron postępowania lub w przypadku gdy dane te stały się nieaktualne na skutek śmierci jednej ze stron tego postępowania, nie stosuje się przepisów art. 97 § 1 pkt 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

6. Nieuregulowany stan prawny nieruchomości, o których mowa w ust. 2, lub brak danych w ewidencji gruntów i budynków pozwalających na ustalenie właściciela nieruchomości nie stanowi przeszkody do wszczęcia postępowania w sprawie ustalenia charakteru wód, wydania i doręczenia decyzji ustalającej charakter wód oraz zawiadomienia o jej wydaniu. Do zawiadomienia stron o wszczęciu postępowania w sprawie ustalenia charakteru wód, o innych czynnościach organu lub o wydaniu decyzji ustalającej charakter wód, stosuje się przepisy art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

7. Przez nieruchomość o nieuregulowanym stanie prawnym rozumie się nieruchomość o nieuregulowanym stanie prawnym w rozumieniu art. 113 ust. 6 i 7 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.”;

40) w art. 220:

a) w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) minister właściwy do spraw gospodarki wodnej – dla cieków naturalnych, jezior oraz innych naturalnych zbiorników wodnych o ciągłym albo okresowym naturalnym odpływie wód powierzchniowych.”,

b) w ust. 6 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) mapę inwentaryzacji powykonawczej budowli regulacyjnych w skali, w jakiej jest sporządzony projekt regulacji wód śródlądowych, a w przypadku jej braku – inne dostępne materiały”,

c) ust. 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8. Decyzję w sprawie ustalenia linii brzegu doręcza się wnioskodawcy oraz ujawnionym w ewidencji gruntów i budynków właścicielom lub innym podmiotom władającym gruntami przyległymi.

9. W przypadku gdy ujawniony w ewidencji gruntów i budynków właściciel lub inny podmiot władający gruntem przyległym nie żyje, a jego spadkobiercy nie wykazali prawa do spadku, lub nie jest znany adres miejsca zamieszkania lub siedziby albo adres tych podmiotów lub brak jest w ewidencji gruntów i budynków oznaczenia tych podmiotów, organ, o którym mowa w ust. 5, zawiadamia o wydaniu decyzji w sprawie ustalenia linii brzegu w drodze obwieszczenia zamieszczonego przez okres 60 dni na tablicy ogłoszeń urzędów gmin właściwych ze względu na miejsce położenia nieruchomości, a także na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu obsługującego ten organ.”,

d) ust. 14 otrzymuje brzmienie:

„14. Jeżeli ustalenie linii brzegu jest konieczne w związku z wykonaniem urządzeń wodnych lub kształtowaniem nowych koryt cieków naturalnych, postępowanie w sprawie ustalenia linii brzegu przeprowadza się łącznie z postępowaniem w sprawie zgody wodnoprawnej.”;

41) w art. 221 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku braku dokumentacji umożliwiającej dokonanie rozgraniczenia, o którym mowa w ust. 1, jako grunt pokryty wodami powierzchniowymi w granicach urządzenia wodnego wyznacza się obszar niezbędny dla zachowania ciągłości cieku w przypadku likwidacji tego urządzenia, przyjmując parametry koryta cieku powyżej i poniżej urządzenia, a w przypadku jezior podpiętrzonych – rzędne wody sprzed piętrzenia.”;

42) w art. 237 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Ustalenia i podziału kosztów, o których mowa w ust. 1 i 2, dokonuje, na wniosek zakładu, w drodze decyzji, organ właściwy w sprawie pozwoleń wodnoprawnych na wykonywanie urządzeń wodnych.

4. We wniosku, o którym mowa w ust. 3, wskazuje się właściciela wód oraz określa się proponowaną wielkość udziału w kosztach, o których mowa w ust. 1 lub 2.”;

43) art. 238 otrzymuje brzmienie:

„Art. 238. 1. Jednostki samorządu terytorialnego mogą ponosić koszty inwestycji prowadzonych na wodach stanowiących własność Skarbu Państwa, koszty inwestycji w zakresie urządzeń wodnych oraz koszty utrzymania tych wód lub urządzeń wodnych.

2. Wysokość kosztów inwestycji oraz kosztów utrzymania wód lub urządzeń wodnych, ponoszonych przez jednostki samorządu terytorialnego określa się w porozumieniu, do zawarcia którego są upoważnione właściwe jednostki samorządu terytorialnego oraz Wody Polskie.”;

44) w art. 240:

a) w ust. 2 pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) nadzoruje planowanie i realizację zadań związanych z utrzymaniem wód i pozostałego mienia Skarbu Państwa związanego z gospodarką wodną, w tym obwałowań oraz obszaru międzywala;”,

b) w ust. 3:

– w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) decyzji, o których mowa w art. 76 ust. 2, art. 77 ust. 3, 8, 11 i 14, art. 166 ust. 5, art. 175 ust. 1, art. 176 ust. 4 i 9, art. 182 ust. 1, art. 199 ust. 4, art. 201 ust. 1, art. 202 ust. 1, art. 206 oraz w art. 343 ust. 2, 3 i 6,”,

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) uzgadniają projekty aktów prawa miejscowego, o których mowa w art. 135 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 oraz w art. 162;”,

– po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) występują z wnioskiem o ustanowienie obszaru ochronnego, o którym mowa w art. 141 ust. 1;”,

– pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) wykonują prawa właścicielskie Skarbu Państwa w stosunku do śródlądowych wód płynących oraz gruntów pokrytych tymi wodami oraz zawierają porozumienia, o których mowa w art. 213 ust. 1 i 3;”,

– pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) planują zadania związane z utrzymaniem wód i pozostałego mienia Skarbu Państwa związanego z gospodarką wodną, w tym obwałowań oraz obszaru międzywala;”,

– pkt 23 otrzymuje brzmienie:

„23) planują utrzymanie śródlądowych dróg wodnych;”,

– w pkt 27 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 28 w brzmieniu:

„28) prowadzą system informacyjny gospodarowania wodami, o którym mowa w art. 329, oraz udostępniają gromadzone w tym systemie dane.”,

c) w ust. 4:

– w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) decyzji, o których mowa w art. 80, art. 132, art. 135 ust. 1 pkt 1 i ust. 3, art. 226 ust. 4, art. 237 ust. 3, art. 271 ust. 7, art. 272 ust. 19, art. 273 ust. 6, art. 275 ust. 15 i 19, art. 281 ust. 7, art. 310 ust. 7 oraz art. 311 ust. 6,”,

– pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) realizują zadania związane z utrzymaniem wód i pozostałego mienia Skarbu Państwa związanego z gospodarką wodną, w tym obwałowań oraz obszaru międzywala;”,

– pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) współpracują w zakresie utrzymania i rozwoju śródlądowych dróg wodnych z przedsiębiorcami prowadzącymi działalność żeglugową;”,

– pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) utrzymują śródlądowe drogi wodne;”,

– pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) prowadzą ewidencje, o których mowa w art. 194 ust. 2, art. 196 ust. 1 i art. 302 ust. 1, oraz udostępniają dane zawarte w tych ewidencjach;”,

d) w ust. 5:

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) utrzymują i eksploatują urządzenia wodne będące własnością Skarbu Państwa;”,

– pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) zapewniają należyty stan techniczny, obsługi i bezpieczeństwa budowli hydrotechnicznych będących własnością Skarbu Państwa;”,

e) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Programy, o których mowa w ust. 9, w zakresie śródlądowych dróg wodnych podlegają uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej.”;

45) uchyla się art. 257;

46) w art. 258:

a) uchyla się ust. 2,

b) uchyla się ust. 4,

c) uchyla się ust. 6,

d) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Wody Polskie reprezentują Skarb Państwa oraz wykonują prawa właścicielskie Skarbu Państwa w stosunku do stanowiących własność Skarbu Państwa urządzeń wodnych posadowionych na gruntach pokrytych śródlądowymi wodami płynącymi oraz na gruntach, o których mowa w art. 218 ust. 3, z wyłączeniem urządzeń wodnych, w stosunku do których prawa właścicielskie Skarbu Państwa oraz reprezentację Skarbu Państwa wykonują starosta realizujący zadanie z zakresu administracji rządowej lub podmioty, którym to mienie zostało powierzone.”,

e) uchyla się ust. 9,

f) ust. 10 i 11 otrzymują brzmienie:

„10. Wody Polskie mogą wystąpić z wnioskiem do właściwego wojewody o stwierdzenie wykonywania praw właścicielskich Skarbu Państwa, o których mowa w ust. 1, 3, 5, 7 i 8. Wojewoda stwierdza wykonywanie praw właścicielskich w drodze decyzji.

11. Wykonywanie praw właścicielskich Skarbu Państwa, o których mowa w ust. 1, 3, 5, 7 i 8, nie narusza praw osób trzecich.”,

g) uchyla się ust. 12;

47) w art. 261:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Umowę użytkowania zawiera się także w przypadku prowadzenia przedsięwzięć związanych z infrastrukturą przesyłową, w tym liniami energetycznymi, na terenie nieruchomości stanowiącej grunt pokryty wodami, pod gruntami pokrytymi wodami lub nad tymi gruntami.”,

b) w ust. 9 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dochód budżetu państwa – jeżeli umowę użytkowania, o której mowa w ust. 2, zawiera minister właściwy do spraw gospodarki morskiej.”;

48) w art. 264:

a) uchyla się ust. 2,

b) uchyla się ust. 4–8;

49) w art. 265:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rozporządzenia, o którym mowa w art. 264, dokonuje się w drodze przetargu, który przeprowadzają Wody Polskie.”,

b) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. O zastosowanej formie przetargu decydują Wody Polskie.

6. Przetarg przeprowadza komisja przetargowa powołana przez Wody Polskie.”,

c) uchyla się ust. 9,

d) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Jeżeli drugi przetarg zakończył się wynikiem negatywnym, Wody Polskie mogą zawrzeć umowę w drodze rokowań albo organizować kolejne przetargi.”,

e) ust. 14 otrzymuje brzmienie:

„14. Uczestnik przetargu może w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia wyniku przetargu ustnego lub doręczenia zawiadomienia o wyniku przetargu pisemnego zaskarżyć czynności związane z przeprowadzeniem przez Wody Polskie przetargu do ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.”,

f) w ust. 15 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Wody Polskie zawiadamiają osobę, której ofertę wybrano w przetargu, o miejscu i terminie zawarcia umowy dotyczącej rozporządzenia nieruchomością, najpóźniej w terminie 21 dni od dnia rozstrzygnięcia przetargu.”,

g) w ust. 16 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli osoba, której ofertę wybrano w przetargu, nie przystąpi bez usprawiedliwienia do zawarcia umowy w miejscu i terminie podanych w zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 15, Wody Polskie mogą odstąpić od zawarcia umowy, a wpłacone wadium nie podlega zwrotowi.”;

50) w art. 270 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Opłaty stałej nie ponosi się także za pobór wód do celów ochrony przyrody w lasach lub ochrony przeciwpożarowej lasu.”;

51) w art. 271 po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:

„5a. Opłatę stałą ponosi się za okres od dnia, w którym pozwolenie wodnoprawne albo pozwolenie zintegrowane stało się ostateczne do dnia jego wygaśnięcia, cofnięcia lub utraty mocy bez względu na przyczynę.

5b. W przypadku realizacji przedsięwzięcia w zakresie obiektów liniowych, opłatę stałą ponosi się za okres od dnia przystąpienia do użytkowania urządzenia wodnego służącego do realizacji usług wodnych.”;

52) w art. 282:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wysokość opłaty podwyższonej, o której mowa w art. 280 pkt 2 lit. a, ustala się na podstawie pomiarów ilości pobieranych wód prowadzonych przez podmiot obowiązany do ponoszenia opłat za usługi wodne.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli podmiot obowiązany do ponoszenia opłat za usługi wodne nie prowadzi pomiarów ilości pobieranych wód powierzchniowych lub wód podziemnych przyjmuje się, że warunki poboru wód określone w pozwoleniu wodnoprawnym albo pozwoleniu zintegrowanym zostały przekroczone w zakresie ilości pobranych wód.”;

53) w art. 288 uchyla się pkt 3;

54) w art. 300 po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Uprawnienia organu podatkowego, o których mowa w ust. 1, przysługujące Wodom Polskim wykonują dyrektorzy zarządów zlewni Wód Polskich.

1b. W sprawach uprawnień organu podatkowego, o których mowa w ust. 1, właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Wód Polskich pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postepowania administracyjnego w stosunku do dyrektorów zarządów zlewni Wód Polskich.”;

55) w art. 302:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ewidencję, o której mowa w ust. 1, udostępnia się do wglądu nieodpłatnie.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Wyszukiwanie informacji zawartych w ewidencji, o której mowa w ust. 1, sporządzanie kopii dokumentów oraz ich przesyłanie odbywa się na podstawie przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;

56) w art. 303 uchyla się ust. 3;

57) w art. 330 uchyla się ust. 6–8;

58) w art. 331 w ust. 1:

a) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) w zakresie wyników oceny stanu biologicznego i chemicznego jednolitych części wód powierzchniowych – Inspekcja Ochrony Środowiska oraz państwowy monitoring środowiska;”,

b) w pkt 15 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 16 w brzmieniu:

„16) w zakresie nieruchomości – ewidencja gruntów i budynków.”;

59) w art. 332 uchyla się ust. 4;

60) w art. 333 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Bezpłatny dostęp do danych z systemu informacyjnego gospodarowania wodami przysługuje:

1) organom administracji publicznej oraz instytutom badawczym – w celu realizacji zadań ustawowych;

2) szkołom, uczelniom oraz organizacjom pozarządowym – w celu edukacyjnym.”;

61) w art. 349 w ust. 16 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) oceny jakości wody w kąpielisku, o której mowa w art. 344 ust. 1 pkt 1, pod względem spełniania wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 48 ust. 1 pkt 1.”;

62) w art. 350 w ust. 1 w pkt 1 w lit. g średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. h w brzmieniu:

„h) zakres i częstotliwość prowadzonych badań na potrzeby oceny wypełnienia dodatkowych wymagań ustanowionych dla spełnienia celów środowiskowych dla obszarów chronionych, o których mowa w art. 16 pkt 32 lit. c–e;”;

63) w art. 377 w ust. 1 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) budowli piętrzących stanowiących własność Skarbu Państwa, zaliczonych na podstawie przepisów w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle hydrotechniczne i ich usytuowanie, wydanych na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane – do I lub II klasy,”;

64) w art. 385:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Służby państwowe są finansowane ze środków budżetu państwa.”,

b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Ze środków budżetu państwa w części dotyczącej gospodarki wodnej będących w dyspozycji ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej finansuje się, w formie dotacji celowej, na zasadach określonych w art. 150 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych:”;

65) w art. 388:

a) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wydanie pozwolenia wodnoprawnego, o którym mowa w art. 389 pkt 6–10 oraz art. 390 ust. 1 pkt 1, następuje przed uzyskaniem:”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wydanie pozwolenia wodnoprawnego, o którym mowa w art. 389 pkt 6–10 oraz w art. 390 ust. 1 pkt 1, lub przyjęcie zgłoszenia wodnoprawnego następuje także przed dokonaniem zgłoszenia budowy lub wykonania robót budowlanych oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.”;

66) w art. 390 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) gromadzenie na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią ścieków, środków chemicznych, a także innych materiałów, które mogą zanieczyścić wody, oraz prowadzenie na tych obszarach przetwarzania odpadów, w

szczególności ich składowania, jeżeli wydano decyzję, o której mowa w art. 77 ust. 3.”;

67) art. 391 otrzymuje brzmienie:

„Art. 391. Obowiązek posiadania pozwolenia wodnoprawnego na szczególne korzystanie z wód na wprowadzanie do urządzeń kanalizacyjnych będących własnością innych podmiotów ścieków przemysłowych zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego określone w przepisach wydanych na podstawie art. 100 ust. 1 dotyczy wytwórcy ścieków przemysłowych.”;

68) w art. 394 w ust. 1 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) wykonanie stawów, które nie są napełniane w ramach usług wodnych, ale wyłącznie wodami opadowymi lub roztopowymi lub wodami gruntowymi o powierzchni nieprzekraczającej 1000 m^2 i głębokości nieprzekraczającej 3 m od naturalnej powierzchni terenu o zasięgu oddziaływania niewykraczającym poza granice terenu, którego zakład jest właścicielem;”;

69) w art. 395 pkt 11–13 otrzymują brzmienie:

„11) zatrzymywanie wody w rowach, jeżeli zasięg oddziaływania nie wykracza poza granice terenu, którego zakład jest właścicielem;

12) hamowanie odpływu wody z obiektów drenarskich, jeżeli zasięg oddziaływania nie wykracza poza granice terenu, którego zakład jest właścicielem;

13) przechwytywanie wód opadowych lub roztopowych za pomocą urządzeń melioracji wodnych, jeżeli zasięg oddziaływania nie wykracza poza granice terenu, którego zakład jest właścicielem;”;

70) w art. 397 w ust. 3:

a) w pkt 1:

– w lit. a:

– – tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„– jeżeli szczególne korzystanie z wód, korzystanie z usług wodnych, wykonywanie urządzeń wodnych lub eksploatacja instalacji lub urządzeń wodnych są związane z przedsięwzięciami lub instalacjami, o których mowa w art. 378 ust. 2a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska,”,

– – tiret ósme otrzymuje brzmienie:

„– jeżeli szczególne korzystanie z wód, korzystanie z usług wodnych lub wykonywanie urządzeń wodnych, odbywa się w całości lub w części na terenach zamkniętych w rozumieniu art. 3 pkt 40 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska,”,

– lit. b oraz c otrzymują brzmienie:

„b) ocen wodnoprawnych, o których mowa w art. 388 ust. 1 pkt 3:

– jeżeli korzystanie z usług wodnych, wykonywanie urządzeń wodnych lub eksploatacja instalacji lub urządzeń wodnych są związane z przedsięwzięciami lub instalacjami, o których mowa w art. 378 ust. 2a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska,

– na wykonanie budowli przeciwpowodziowych,

– na przerzuty wody i wykonanie niezbędnych do tego urządzeń wodnych,

– na wprowadzanie do wód powierzchniowych substancji hamujących rozwój glonów,

– na działania związane z rekultywacją wód powierzchniowych lub wód podziemnych,

– na wydobywanie z wód powierzchniowych, w tym z morskich wód wewnętrznych wraz z wodami wewnętrznymi Zatoki Gdańskiej oraz wód morza terytorialnego, kamienia, żwiru, piasku oraz innych materiałów, a także na wycinanie roślin z wód lub brzegu,

– na wprowadzanie do urządzeń kanalizacyjnych ścieków przemysłowych zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 100 ust. 1, pochodzących z eksploatacji instalacji związanej z przedsięwzięciami, o których mowa w art. 378 ust. 2a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska,

– jeżeli korzystanie z usług wodnych lub wykonywanie urządzeń wodnych odbywa się w całości lub w części na terenach zamkniętych w rozumieniu art. 3 pkt 40 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska,

– wymaganych dla przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 378 ust. 2a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, jeżeli jest organem właściwym do wydania oceny wodnoprawnej co najmniej dla jednej inwestycji lub jednego działania, o których mowa w art. 425 ust. 1, realizowanych w ramach tego przedsięwzięcia,

– jeżeli korzystanie z wód lub wykonywanie urządzeń wodnych odbywa się na sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na śródlądowych wodach płynących, będących przedsięwzięciem mogącym zawsze znacząco oddziaływać na środowisko,

c) pozwoleń wodnoprawnych, o których mowa w art. 389 i art. 390 ust. 1, wymaganych dla przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 378 ust. 2a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, jeżeli jest organem właściwym w sprawie jednego z tych pozwoleń,”,

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dyrektor zarządu zlewni Wód Polskich w sprawach:

a) pozwoleń wodnoprawnych, o których mowa w art. 388 ust. 1 pkt 1, niewymienionych w pkt 1 lit. a, c i d,

b) ocen wodnoprawnych w zakresie niezastrzeżonym dla dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Wód Polskich;”;

71) w art. 401:

a) uchyla się ust. 2,

b) dodaje się ust. 5–9 w brzmieniu:

„5. Adres zamieszkania albo siedziby stron innych niż wnioskodawca ustala się na podstawie ewidencji gruntów i budynków.

6. Doręczenie zawiadomienia na adres wskazany w ewidencji gruntów i budynków uważa się za dokonane.

7. W przypadku gdy w dniu wszczęcia postępowania w sprawie wydania pozwolenia wodnoprawnego, ewidencja gruntów i budynków nie zawiera danych umożliwiających ustalenie stron postępowania lub w przypadku gdy dane te stały się nieaktualne na skutek śmierci jednej ze stron tego postępowania, nie stosuje się przepisów art. 97 § 1 pkt 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

8. Nieuregulowany stan prawny nieruchomości, o których mowa w art. 409 ust. 1 pkt 2 lit. e, lub brak danych w ewidencji gruntów i budynków pozwalających na ustalenie właściciela nieruchomości nie stanowi przeszkody do wszczęcia postępowania w sprawach dotyczących pozwolenia wodnoprawnego, wydania i doręczenia decyzji wydawanych w tych sprawach oraz zawiadomień o ich wydaniu. Do zawiadomienia stron o wszczęciu postępowania w sprawach dotyczących pozwolenia wodnoprawnego, innych czynnościach organu lub o wydaniu decyzji w sprawach dotyczących pozwolenia wodnoprawnego stosuje się przepisy art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

9. Przez nieruchomość o nieuregulowanym stanie prawnym rozumie się nieruchomość o nieuregulowanym stanie prawnym w rozumieniu art. 113 ust. 6 i 7 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.”;

72) art. 402 otrzymuje brzmienie:

„Art. 402. W postępowaniach dotyczących zgód wodnoprawnych nie stosuje się przepisów art. 31 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.”;

73) uchyla się art. 404;

74) w art. 407:

a) w ust. 2 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) wypisy z rejestru gruntów lub uproszczone wypisy z rejestru gruntów dla nieruchomości usytuowanych w zasięgu oddziaływania zamierzonego korzystania z wód lub w zasięgu oddziaływania planowanych do wykonania urządzeń wodnych.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do wniosku o wydanie pozwolenia wodnoprawnego na piętrzenie wód powierzchniowych budowlą piętrzącą o wysokości piętrzenia powyżej 1 m oraz wyposażoną w urządzenia umożliwiające regulowanie przepływu lub na zależne od siebie korzystanie z wód przez kilka zakładów dołącza się projekt instrukcji gospodarowania wodą zawierający opis sposobu gospodarowania wodą i zaspokojenia potrzeb wszystkich użytkowników odnoszących korzyści z urządzeń wodnych, których dotyczy instrukcja gospodarowania wodą, w liczbie egzemplarzy uwzględniającej właściciela wody oraz liczbę zakładów korzystających z wód, których dotyczy instrukcja gospodarowania wodą.”;

75) art. 408 otrzymuje brzmienie:

„Art. 408. Operat sporządza się pisemnie w formie opisowej i graficznej, a także na informatycznych nośnikach danych jako dokument tekstowy, a część graficzną operatu w postaci plików typu rastrowego (PDF) lub plików w formacie wektorowych danych przestrzennych, odwzorowanych w jednym z obowiązujących układów współrzędnych geodezyjnych.”;

76) w art. 409:

a) w ust. 1:

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) opis urządzenia wodnego, w tym podstawowe parametry charakteryzujące to urządzenie i warunki jego wykonania, oraz jego lokalizację za pomocą informacji o nazwie lub numerze obrębu ewidencyjnego z numerem lub numerami działek ewidencyjnych oraz współrzędnych;”,

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) charakterystykę odbiornika ścieków lub wód opadowych lub roztopowych objętego pozwoleniem wodnoprawnym;”,

b) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) określenie wielkości w m^3 maksymalnego sekundowego, średniego dobowego oraz dopuszczalnego rocznego zrzutu ścieków, z wyszczególnieniem zróżnicowania opisujących ich parametrów w okresach sezonowej zmienności, jeżeli taka występuje;”,

c) w ust. 6 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Operat, na podstawie którego wydaje się pozwolenie wodnoprawne na odprowadzanie do wód lub do urządzeń wodnych – wód opadowych lub roztopowych, ujętych w otwarte lub zamknięte systemy kanalizacji deszczowej służące do odprowadzania opadów atmosferycznych albo w systemy kanalizacji zbiorczej w granicach administracyjnych miast, oprócz odpowiednich danych, o których mowa w ust. 1 i 2, zawiera:”;

77) po art. 409 dodaje się art. 409a w brzmieniu:

„Art. 409a. Instrukcję gospodarowania wodą zatwierdza się w pozwoleniu wodnoprawnym na korzystanie z wód i doręcza się wszystkim zakładom, których dotyczy ta instrukcja, oraz właścicielowi wód.”;

78) w art. 410 w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W przypadku zmiany pozwolenia wodnoprawnego przepis art. 409a stosuje się odpowiednio.”;

79) w art. 414 dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. Do wniosku w sprawie rozpatrywanej przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, o którym mowa:

1) w ust. 2 – dołącza się oryginał albo kopię pozwolenia wodnoprawnego potwierdzoną za zgodność z oryginałem;
2) w ust. 9 – dołącza się:
   a) oryginał albo kopię pozwolenia wodnoprawnego potwierdzoną za zgodność z oryginałem,
   b) operat, na podstawie którego wydano dotychczasowe pozwolenie wodnoprawne, oraz oświadczenie, że zawarte w operacie informacje zachowały aktualność.”;

80) w art. 419 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Organ właściwy w sprawach pozwoleń wodnoprawnych po wygaśnięciu pozwolenia wodnoprawnego lub jego cofnięciu nakłada na zakład, w drodze decyzji, obowiązek usunięcia urządzeń wodnych, które zostały wykonane lub były użytkowane na podstawie tego pozwolenia, określając termin wykonania tego obowiązku.

2. W przypadku wygaśnięcia pozwolenia wodnoprawnego lub jego cofnięcia urządzenia wodne lub ich części, których pozostawienie jest niezbędne do kształtowania zasobów wodnych, przechodzą, bez odszkodowania, na własność właściciela wód, chyba że właściciel urządzenia wodnego, w terminie 6 miesięcy od dnia, w którym:

1) pozwolenie wodnoprawne wygasło – w przypadku upływu terminu, na który pozwolenie to zostało wydane,
2) decyzja o stwierdzeniu wygaśnięcia pozwolenia wodnoprawnego stała się ostateczna,
3) decyzja o cofnięciu pozwolenia wodnoprawnego stała się ostateczna

– rozporządzi prawem własności tego urządzenia.”;

81) w art. 423 dodaje się ust. 10 i 11 w brzmieniu:

„10. Przyjęcie zgłoszenia wodnoprawnego może nastąpić przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 2.

11. O przyjęciu zgłoszenia wodnoprawnego, o którym mowa w ust. 10, organ zawiadamia wnioskodawcę oraz zamieszcza informację o przyjęciu zgłoszenia na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu zapewniającego jego obsługę w terminie 7 dni od dnia doręczenia wnioskodawcy zawiadomienia o braku sprzeciwu.”;

82) w art. 424:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli jest to uzasadnione treścią ekspertyzy, o której mowa w ust. 4, organ właściwy w sprawach zgłoszeń wodnoprawnych może nałożyć obowiązek:

1) wykonania urządzeń zapobiegających szkodom;

2) likwidacji urządzeń i robót wykonanych na podstawie zgłoszenia wodnoprawnego lub zaniechania korzystania z wód, prowadzonego na podstawie zgłoszenia wodnoprawnego – w przypadku gdy zaniechanie naruszenia interesów osób trzecich nie będzie możliwe przez wykonanie urządzeń zapobiegających szkodom.”,

b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Nałożenie obowiązków, o których mowa w ust. 5, następuje w drodze decyzji, bez odszkodowania. W decyzji ustala się termin wykonania obowiązku.”;

83) art. 439 otrzymuje brzmienie:

„Art. 439. Po wydaniu oceny wodnoprawnej, o której mowa w art. 430, art. 431 i art. 434 ust. 1, organ właściwy w sprawach ocen wodnoprawnych w celu potwierdzenia zgodności inwestycji lub działań, o których mowa w art. 425, z celami środowiskowymi, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 i w art. 61, sporządza deklarację zgodności.”;

84) w art. 469 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Na żądanie poszkodowanego organ właściwy w sprawie pozwolenia wodnoprawnego albo zgłoszenia wodnoprawnego, którego następstwem jest szkoda, a jeżeli szkoda nie jest następstwem wykonywania pozwolenia wodnoprawnego albo dokonania zgłoszenia wodnoprawnego – właściwy wojewoda, ustala wysokość odszkodowania, w formie pieniężnej, w drodze decyzji.”;

85) w art. 476 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto bez wymaganej zgody wodnoprawnej albo z przekroczeniem warunków określonych w pozwoleniu wodnoprawnym korzysta z wód lub wykonuje urządzenia wodne albo inne czynności wymagające pozwolenia wodnoprawnego

– podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.”;

86) w art. 478:

a) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) wbrew przepisom art. 75a wprowadza wody opadowe lub roztopowe, ujęte w otwarte lub zamknięte systemy kanalizacji deszczowej służące do odprowadzania opadów atmosferycznych:

a) bezpośrednio do wód podziemnych,

b) do urządzeń wodnych, o ile wody te zawierają substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego określone w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 1, jeżeli byłoby to niezgodne z warunkami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 4,”,

b) w pkt 6 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) pobiera z wód powierzchniowych wodę bezpośrednio do opryskiwaczy rolniczych oraz myje opryskiwacze rolnicze i sprzęt do aplikacji nawozów, oraz wylewa wodę z ich mycia w odległości mniejszej niż 25 m od brzegu zbiorników wodnych, jezior, cieków naturalnych, rowów, kanałów, ujęć wody, jeżeli nie ustanowiono strefy ochronnej na podstawie art. 135 ust. 1,”;

87) w art. 552:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wymóg stosowania urządzeń pomiarowych umożliwiających pomiar ilości pobranej wody oraz ilości ścieków wprowadzonych do wód lub do ziemi, o którym mowa w art. 36, stosuje się od dnia 31 grudnia 2026 r.”,

b) użyty w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia, w ust. 2a we wprowadzeniu do wyliczenia oraz w ust. 7 wyraz „2020” zastępuje się wyrazem „2026”,

c) w ust. 2b:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) Wodom Polskim w celu ustalenia wysokości opłat, o których mowa w art. 272 ust. 1–7 i 9 oraz art. 275 ust. 8 pkt 6,”,

– część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– w terminie 30 dni od dnia, w którym upływa dzień przypadający na koniec każdego kwartału, z tym że oświadczenia za IV kwartał 2026 r. podmioty korzystające z usług wodnych składają w terminie do 14 stycznia 2027 r.”,

d) uchyla się ust. 2l–2n,

e) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W okresie od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2021 r. Wody Polskie ustalają wysokość opłat za usługi wodne, nie uwzględniając średniego niskiego przepływu z wielolecia (SNQ).”,

f) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Do dnia 31 grudnia 2021 r. Wody Polskie opracują metodykę wyznaczania średniego niskiego przepływu z wielolecia (SNQ), na potrzeby ustalania wysokości opłat za usługi wodne.”;

88) po art. 552 dodaje się art. 552a w brzmieniu:

„Art. 552a. W przypadku gdy pozwolenie wodnoprawe albo pozwolenie zintegrowane nie określa zakresu korzystania z wód w m^3/s, ustalenia wysokości opłaty stałej za usługi wodne, o których mowa w art. 271 ust. 2–5, dokonuje się z uwzględnieniem wyrażonych w m^3 na godzinę maksymalnych ilości możliwych do:

1) pobrania wód podziemnych albo powierzchniowych,

2) odprowadzania do wód – wód opadowych lub roztopowych ujętych w otwarte lub zamknięte systemy kanalizacji deszczowej służące do odprowadzania opadów atmosferycznych albo systemy kanalizacji zbiorczej w granicach administracyjnych miast,

3) odprowadzania do wód – wód pochodzących z odwodnienia gruntów w granicach administracyjnych miast,

4) wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi

– określonych w pozwoleniach wodnoprawnych albo pozwoleniach zintegrowanych i przeliczonych na m^3/s.”;

89) w art. 561 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Do dnia 31 grudnia 2021 r. górne jednostkowe stawki opłat za pobór wód w formie opłaty stałej wynoszą:”;

90) art. 562 otrzymuje brzmienie:

„Art. 562. Organy właściwe w sprawach pozwoleń wodnoprawnych oraz pozwoleń zintegrowanych, w terminie do dnia 31 grudnia 2021 r., na wniosek zainteresowanych zakładów mogą dokonać zmiany pozwoleń wodnoprawnych na pobór wód powierzchniowych lub wód podziemnych lub pozwoleń zintegrowanych w zakresie poboru wód powierzchniowych lub wód podziemnych, ustalając w tych pozwoleniach rzeczywiste maksymalne ilości pobieranej wody przez te zakłady.”;

91) w art. 569 w ust. 1:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W latach 2018–2027 maksymalny limit wydatków Wód Polskich będący skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy wynosi 28 751,87 mln zł, przy czym w:”,

b) pkt 3–10 otrzymują brzmienie:

„3) 2020 r. – 4 193,60 mln zł;

4) 2021 r. – 3 090,99 mln zł;

5) 2022 r. – 3 094,39 mln zł;

6) 2023 r. – 3 117,07 mln zł;

7) 2024 r. – 2 758,70 mln zł;

8) 2025 r. – 2 116,00 mln zł;

9) 2026 r. – 2 118,28 mln zł;

10) 2027 r. – 2 124,56 mln zł.”;

92) w art. 574 pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4) art. 274 pkt 1, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.;

5) art. 36 ust. 1–3 oraz 6 i 7 oraz art. 303 ust. 1 i 4, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2027 r.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2019 r. poz. 1186, 1309, 1524, 1696 i 1712) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 29:

a) w ust. 1 w pkt 1:

– lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) szczelnych zbiorników na gnojówkę lub gnojowicę,”,

– w lit. e średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. f w brzmieniu:

„f) silosów na kiszonkę;”,

b) w ust. 2 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) wykonywaniu i przebudowie urządzeń melioracji wodnych;”;

2) w art. 30 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) budowa, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1 lit. b–d i f, pkt 1a–2b, 3, 3a, 9, 11, 12, 14, 16, 19, 19a, 20b oraz 28;”,

b) pkt 2b otrzymuje brzmienie:

„2b) wykonywanie przebudowy obiektów, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1 lit. b–d i f oraz pkt 2b, 3, 3a, 11, 12, 14, 16, 19, 19a, 20b i 28;”;

3) w art. 82 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) hydrotechnicznych piętrzących, upustowych, regulacyjnych oraz kanałów i innych obiektów służących kształtowaniu zasobów wodnych i korzystaniu z nich, wraz z obiektami towarzyszącymi, z wyłączeniem urządzeń melioracji wodnych;”.

Art. 3. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 945 i 1248) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10a w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) budowy, przebudowy oraz modernizacji śródlądowych dróg wodnych o szczególnym znaczeniu transportowym;”;

2) w art. 11 w ust. 1 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) utrzymania śródlądowych wód powierzchniowych stanowiących własność Skarbu Państwa wraz z infrastrukturą techniczną związaną z tymi wodami, obejmującą budowle oraz urządzenia wodne;

3) utrzymania śródlądowych dróg wodnych; ”.

Art. 4. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1568) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 w ust. 7 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) art. 9 ust. 2 pkt 2a, art. 10a ust. 1 i 2, art. 14, art. 26a ust. 1 i 2, art. 34d ust. 1 i 2, art. 34j ust. 1 i 5 oraz art. 43 ust. 6;

2) art. 357 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2018 r. poz. 2268 oraz z 2019 r. poz. 125, 534, 1495 i …).”;

2) w art. 14 w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Przepisy te wydawane są w uzgodnieniu z Państwowym Gospodarstwem Wodnym Wody Polskie, zwanym dalej „administracją drogi wodnej.”;

3) w art. 43:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Utrzymanie śródlądowych dróg wodnych w stanie zapewniającym bezpieczną żeglugę należy do administracji drogi wodnej.”,

b) uchyla się ust. 4a i 4b,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Administracja drogi wodnej ogłasza w formie komunikatów w sposób zwyczajowo przyjęty aktualne warunki żeglugowe na śródlądowych drogach wodnych, terminy otwarcia i zamknięcia dróg wodnych dla żeglugi oraz wydaje informator o śródlądowych żeglownych drogach wodnych.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2018 r. poz. 1259 oraz z 2019 r. poz. 1495 i 1501) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisy ustawy nie naruszają przepisów prawa wodnego w zakresie ochrony wód przed zanieczyszczeniem azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych.”;

2) uchyla się art. 18;

3) uchyla się art. 33–35;

4) w art. 41 uchyla się pkt 9 i 10.

Art. 6. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 oraz z 2019 r. poz. 630, 1501, 1589 i 1712) w art. 26 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Opłaty, o których mowa w ust. 2, pobierane przez Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie stanowią przychód Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.”.

Art. 7. Podmiot wykonujący w obwodzie rybackim uprawnienia właściciela wód w zakresie rybactwa śródlądowego albo osobę władającą obwodem rybackim na podstawie umowy zawartej z podmiotem wykonującym uprawnienia Skarbu Państwa w zakresie rybactwa śródlądowego od dnia 1 lipca 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. uznaje się za

uprawnionego do rybactwa w rozumieniu ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1476 oraz z 2019 r. poz. 125 i 730).

Art. 8. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, z wyjątkiem przepisów art. 388 ust. 2 i 3, art. 394 ust. 1 pkt 9, art. 423 i art. 439 ustawy zmienianej w art. 1, które stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 9. Przepisy art. 552a ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się po raz pierwszy do opłat stałych za usługi wodne za rok 2020.

Art. 10. Plan nawożenia, o którym mowa w art. 18 ustawy zmienianej w art. 5, opracowany przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, uznaje się za plan nawożenia azotem, o którym mowa w art. 105a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 11. Podmioty prowadzące produkcję rolną oraz podmioty prowadzące działalność, o której mowa w art. 102 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, dostosują powierzchnię lub pojemność posiadanych miejsc do przechowywania nawozów naturalnych do wymogów określonych w programie działań, o którym mowa w art. 104 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie do dnia:

1) 31 grudnia 2021 r. – w przypadku podmiotów prowadzących chów lub hodowlę zwierząt gospodarskich w liczbie większej niż 210 dużych jednostek przeliczeniowych (DJP) w rozumieniu art. 102 ust. 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, w tym podmiotów prowadzących chów lub hodowlę drobiu powyżej 40 000 stanowisk lub chów lub hodowlę świń powyżej 2000 stanowisk dla świń o wadze powyżej 30 kg lub 750 stanowisk dla macior;
2) 31 grudnia 2024 r. – w przypadku podmiotów prowadzących chów lub hodowlę zwierząt gospodarskich w liczbie mniejszej lub równej 210 dużych jednostek przeliczeniowych (DJP) w rozumieniu art. 102 ust. 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 12. 1. Przepisu art. 546 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 nie stosuje się do decyzji wydanych na podstawie art. 50 i art. 59 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1945 oraz z 2019 r. poz. 60, z późn. zm.[4)]), na podstawie których do dnia 1 stycznia 2018 r. wydano decyzje

---

[4)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 235, 730, 1009, 1524, 1696 i 1716.

o pozwoleniu na budowę albo dokonano zgłoszeń, o których mowa w art. 30 ustawy zmienianej w art. 2, do których właściwy organ nie wniósł sprzeciwu, dla całego albo części zamierzenia budowlanego objętego tymi decyzjami.

2. Decyzje o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, o których mowa w ust. 1, umieszczone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w wykazie decyzji, o którym mowa w art. 546 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, podlegają bez zbędnej zwłoki wykreśleniu przez wójta, burmistrza albo prezydenta miasta z tego wykazu. O dokonanej zmianie powiadamiany jest właściwy organ administracji architektoniczno-budowanej i nadzoru budowlanego. Dokonana zmiana wykazu decyzji podlega ogłoszeniu na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej właściwej gminy.

Art. 13. 1. Przepisy:

1) art. 17 ust. 2 pkt 2, art. 77 ust. 1 pkt 5, art. 108 ust. 1, art. 109 ust. 4 pkt 1 i 4 i ust. 5 pkt 1 i 4 i art. 478 pkt 6 lit. e ustawy zmienianej w art. 1 oraz art. 1 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 5, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
2) art. 16 pkt 30b, art. 102 ust. 2 pkt 1a–1c, art. 104a, art. 105a–105c i art. 109a ustawy zmienianej w art. 1 oraz art. 10 niniejszej ustawy

– stosuje się od dnia wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 106 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1 przyjmujących zaktualizowany program działań.

2. Do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 106 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, przyjmujących zaktualizowany program działań, stosuje się przepisy art. 18 i art. 33–35 ustawy zmienianej w art. 5.

Art. 14. 1. Zachowują ważność dokonane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy aktualizacje wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich oraz zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich.

2. Przepis art. 184 ust. 2 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się po raz pierwszy do pierwszej aktualizacji planu przeciwdziałania skutkom suszy, o którym mowa w art. 185 ustawy zmienianej w art. 1, dokonanej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 15. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 53 ust. 4 oraz art. 350 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 53 ust. 4 oraz art. 350 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 106 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 106 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, przyjmujących zaktualizowany program działań, jednak nie dłużej niż przez 36 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 18 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 5 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 105b ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, jednak nie dłużej niż przez 36 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 16. W celu wykonania przepisów niniejszej ustawy Prezes Rady Ministrów dokonuje, w drodze rozporządzenia, przeniesienia planowanych wydatków budżetowych między częściami, działami i rozdziałami budżetu państwa z zachowaniem przeznaczenia środków publicznych wynikającego z ustawy budżetowej.

Art. 17. 1. W latach 2019–2028 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będący skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy wynosi 1 200,137 mln zł, przy czym w:

1) 2019 r. – 0 mln zł;
2) 2020 r. – 120,562 mln zł;
3) 2021 r. – 123,576 mln zł;
4) 2022 r. – 126,666 mln zł;
5) 2023 r. – 129,832 mln zł;
6) 2024 r. – 133,078 mln zł;
7) 2025 r. – 136,405 mln zł;
8) 2026 r. – 139,815 mln zł;
9) 2027 r. – 143,310 mln zł;
10) 2028 r. – 146,893 mln zł.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 3.

3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków określonego w ust. 1 oraz w przypadku gdy część planowanych wydatków, o których mowa w ust. 1, przypadająca proporcjonalnie

na okres od początku roku kalendarzowego do końca danego kwartału została przekroczona:

1) po pierwszym kwartale – co najmniej o 20%,

2) po dwóch kwartałach – co najmniej o 15%,

3) po trzech kwartałach – co najmniej o 10%

– minister właściwy do spraw gospodarki wodnej stosuje mechanizm korygujący polegający na obniżeniu kosztów realizacji zadań.

Art. 18. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 1 pkt 89 i 92, które wchodzą w życie z dniem 31 grudnia 2019 r.;

2) art. 1 pkt 45 i 64, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

MARSZAŁEK SEJMU

/ – / Elżbieta Witek